

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobkyně **L. V.**, zastoupené JUDr. Pavlem Nastisem, advokátem se sídlem Ostrava-Moravská Ostrava, Sokolská třída 21, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje, odboru dopravy**, se sídlem Ostrava, 28. října 117, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 30.9.2015 sp. zn. DSH/18482/2015/Már, č.j. MSK 89375/2015, o **dopravním přestupku**,

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 30.9.2015 sp. zn. DSH/18482/2015/Már, č.j. MSK 89375/2015 žalovaný Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor dopravy, změnil rozhodnutí Magistrátu města Ostravy, odboru dopravně správních

činností č.j. SMO/193861/15/DSČ/Fra ze dne 29.5.2015, kterým byla žalobkyně uznána vinnou ze spáchání přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 2. zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, kterého se měla dopustit tím, že dne 14.1.2015 v 19.28 hodin řídila v Ostravě-Zábřehu po ulici Plzeňské před Feronou ve směru jízdy od ulice Mariánskohorské k ulici Horní osobní motorové vozidlo Škoda Fabia RZ X, přičemž v obci překročila nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou dopravním značením B 20a na 70 km/h nejméně o 58 km/h, kdy jí jako prokazatelně nejnižší hodnota naměřené rychlosti byla zjištěna rychlost ve výši 128 km/h. Žalobkyně tímto jednáním porušila ust. § 4 písm. c) zákona o silničním provozu. Za tento přestupek byla žalobkyni správním orgánem I. stupně uložena pokuta ve výši 7 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 8 měsíců. Zároveň byla žalobkyně zavázána k zaplacení nákladů správního řízení částkou ve výši 1 000 Kč. Shora uvedeným rozhodnutím žalovaného bylo změněno rozhodnutí Magistrátu města Ostravy, odboru dopravně správních činností č.j. SMO/193861/15/DSČ/Fra ze dne 29.5.2015 tak, že se výše pokuty snižuje na 5 000 Kč, v návaznosti na snížení pokuty se ve výroku o splatnosti pokuty a nákladů řízení v částce 8 000 Kč tato celková částka mění na 6 000 Kč, a že délka sankce zákazu činnosti se snižuje na 6 měsíců. Ve zbytku bylo rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrzeno.

Žalobkyně proti uvedenému rozhodnutí podala včasnou žalobu, ve které namítala, že se z jednání nařízeného na den 27.5.2015 řádně a včas omluvila a ke své omluvě přiložila potvrzení pracovní neschopnosti vystavené MUDr. J. B., a dále také lékařskou zprávu ze dne 26.5.2015, která byla vystavena MUDr. P. J. Žalobkyně uvedla, že v lékařské zprávě je jasně uveden závěr ošetřujícího lékaře, že není schopna práce ani úředního jednání a tento závěr měl správní orgán akceptovat. Dále namítala, že pokud měl správní orgán pochybnosti o zdravotním stavu žalobkyně, měl přibrat znalce za účelem vyšetření jejího zdravotního stavu. Žalobkyně zdůrazňuje, že sice byla poučena, že lékař má být ten, kdo uvede přesný popis projevů onemocnění a v čem onemocnění spočívá, ale nemůže se odpovídat za to, co lékařka do zprávy uvede, resp. neuvede. Žalobkyně nesouhlasí se závěrem správního orgánu, že její omluva z ústního jednání nařízeného na den 27.5.2015 nebyla důvodná ani z toho důvodu, že svým skutečným jednáním popřela tvrzení uvedené v lékařské zprávě, že není schopna úředního jednání, neboť přestože jí lékařka nepovolila vycházky, tak léčebný režim porušila a ve dnech 13.2.2015 a 5.3.2015 si na vydávající poště 708 00 osobně převzala uložené zásilky. Žalobkyně má zřízenou donášku, čili dodání pošty přímo do PO BOXu. V době její pracovní neschopnosti chodí na poštu její manžel, v případě doručené zásilky do vlastních rukou výhradně jen adresáta odvezl žalobkyni na poštu její manžel, aby se tam podepsala, že si poštu převzala.

Ve vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že žalobní námitky jsou z větší části opakováním námitek odvolacích, proto zcela odkazuje na odůvodnění napadených rozhodnutí. Žalovaný zejména zdůraznil, že důkazní břemeno ohledně důvodů omluvy tíží účastníka řízení, nikoli správní orgán. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby žalobkyně.

Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 30.9.2015 sp. zn. DSH/18482/2015/Már, č.j. MSK 89375/2015, jakož i z připojeného správního spisu téhož čísla jednacího a z připojeného správního spisu Magistrátu

města Ostravy sp. zn. S-SMO/027222/15/DSČ a rozsudkem ze dne 15.4.2016 č.j. 18A 7/2015-26 žalobu jako nedůvodnou zamítl a žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení. Při řízení o žalobě žalobkyně přitom krajský soud vycházel z ust. § 65 a násl. s.ř.s. a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného (ust. § 75 odst. 1, 2 s.ř.s.).

Vycházel přitom z následujících skutkových zjištění vyplývajících z připojeného správního spisu Magistrátu města Ostravy, odboru dopravně správních činností:

- dne 29.1.2015 vydal Magistrát města Ostravy, odbor dopravně správních činností oznámení o zahájení řízení o přestupku - předvolání k ústnímu jednání, které si žalobkyně převzala na poště 13.2.2015. Z oznámení o zahájení řízení vyplývá, že správní orgán I. stupně nařídil ve věci ústní jednání na den 25.2.2015 v 10.00 hod. K tomuto jednání předvolal svědky prap. O. P. a Z. P.;
- přípisem ze dne 20.2.2015 nazvaným „Omluva z jednání a žádost o odročení“ požádala žalobkyně o odročení ústního jednání před správním orgánem I. stupně, které zdůvodnila tím, že je v pracovní neschopnosti ode dne 10.2.2015 z důvodu nemoci. Žalobkyně uvedla, že se chce jednání zúčastnit. K tomuto sdělení připojila fotokopii rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti č. C 2286342 ze dne 10.2.2015, kterou vystavila MUDr. J. B., praktická lékařka;
- správní orgán I. stupně omluvu žalobkyně akceptoval a dne 25.2.2015 vydal předvolání obviněné k ústnímu jednání, které si žalobkyně převzala dne 5.3.2015. Z předvolání obviněné k ústnímu jednání vyplývá, že správní orgán I. stupně nařídil ve věci ústní jednání na den 18.3.2015 v 9.00 hod, s tím, že pokud se žalobkyně nebude moci dne 18.3.2015 ze závažných důvodů dostavit, tak se ústní jednání bude konat v následujících termínech 23.3.2015, 25.3.2015, 8.4.2015, 10.4.2015, 14.4.2015, 16.4.2015, 17.4.2015, 21.4.2015, 23.4.2015 a 24.4.2015;
- žalobkyně se následně omluvila z výše nařízených termínů ústního jednání, ke svým omluvám dokládala rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti č. C 2286342, ve kterém byly stanoveny další termíny lékařských kontrol a to na – 19.3.2015, 27.3.2015, 3.4.2015, 13.4.2015, 27.4.2015;
- správní orgán I. stupně omluvu žalobkyně akceptoval a dne 6.5.2015 vydal předvolání obviněného k ústnímu jednání. Z předvolání obviněného k ústnímu jednání vyplývá, že správní orgán I. stupně nařídil ve věci ústní jednání na den 27.5.2015 v 10.00 hod, s tím, že pokud se žalobkyně nebude moci dne 27.5.2015 ze závažných důvodů dostavit, tak se ústní jednání bude konat v následujících termínech 29.5.2015, 1.6.2015, 4.6.2015, 5.6.2015, 8.6.2015, 10.6.2015, 12.6.2015, 15.6.2015, 17.6.2015, 19.6.2015, 23.6.2015, 25.6.2015, 26.6.2015, 29.6.2015, 1.7.2015, 3.7.2015, 7.7.2015, 9.7.2015, 20.7.2015, 22.7.2015, 23.7.2015, 27.7.2015, 29.7.2015, 31.7.2015, 3.8.2015, 5.8.2015, 7.8.2015, 10.8.2015, 12.8.2015, 14.8.2015. Zároveň správní orgán I. stupně žalobkyni podrobně poučil o náležitostech omluvy k ústnímu jednání a dále ji upozornil, že ne každá dočasná pracovní neschopnost může bránit v účasti na ústním jednání;
- přípisem ze dne 26.5.2015 zaslala žalobkyně omluvy z jednání, které měly proběhnout od 27.5.2015 do 8.6.2015. Ke svým omluvám doložila opět to stejné rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti č. C 2286342, ve kterém byl stanoven další termín lékařské kontroly na 15.6.2015. Dále žalobkyně k omluvě doložila lékařskou zprávu vystavenou dne 26.5.2015 MUDr. P.J., ve které bylo uvedeno, že L. V. je v dočasné pracovní neschopnosti od 10.2.2015, není schopna práce ani úředního jednání – platnost zatím do 15.6.2015;

- z protokolu o ústním jednání o přestupku ze dne 27.5.2015, že správní orgán I. stupně projednal přestupek žalobkyně v její nepřítomnosti;
- dne 29.5.2015 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí o přestupku, proti kterému žalobkyně podala odvolání a o tomto odvolání rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 30.9.2015.

V uvedeném rozsudku se krajský soud zabýval zásadní žalobní námitkou žalobkyně spočívající v tom, že správní orgán I. stupně rozhodl o přestupku v její nepřítomnosti. Žalobkyně přitom odůvodňovala svou neúčast na úředním jednání správního orgánu I. stupně svým zdravotním stavem, který dokládala potvrzením pracovní neschopnosti a lékařskou zprávou. Podle žalobkyně tato omluva byla včasná a řádná. Tuto žalobní námitku posoudil krajský soud z hlediska ust. § 74 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů a ust. § 59 správního řádu (zákon č. 500/2004 Sb.). Z těchto zákonných ustanovení vyplývá, že v nepřítomnosti obviněného z přestupku lze věc projednat jen tehdy, jestliže odmítne, ač byl řádně předvolán, se k projednání dostavit nebo se nedostaví bez náležité omluvy nebo důležitého důvodu. Rozhodující bylo posouzení zda omluva žalobkyně z jednání konaného dne 27.5.2015 byla včasná a důvodná. Krajský soud v odůvodnění svého rozsudku v tomto směru uvedl, že žalobkyně byla na jednání správního orgánu I. stupně řádně a včas předvolána a že se jednalo již o třinácté nařízené jednání ve věci přestupku žalobkyně, přičemž z dvanácti předchozích nařízených jednání se omluvila totožným rozhodnutím o dočasné pracovní neschopnosti č. C 2286342. Omluvu žalobkyně z neúčasti na jednání 27.5.2015 považoval krajský soud za včasnou, avšak nikoliv důvodnou, neboť z lékařské zprávy MUDr. J. ani z přiloženého rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti nevyplývalo, nakolik nepříznivý je zdravotní stav žalobkyně, tj. zda ji skutečně nedovoluje účast na jednání před správním orgánem.

K podané kasační stížnosti žalobkyně Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 24.11.2016 č.j. 9As 105/2016-34 rozsudek Krajského soudu v Ostravě zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Nejvyšší správní soud považoval rozsudek krajského soudu za nedostatečně odůvodněný, co se týče jednotlivých žalobních námitok žalobkyně. Žalobkyně především namítala, že se omluvila řádně, jelikož předložila potvrzení pracovní neschopnosti vystavené MUDr. J. B. a lékařskou zprávu ze dne 26.5.2015 vystavenou MUDr. P. J. Z této lékařské zprávy plyne, že nebyla schopna práce ani úředního jednání. Dále namítala, že jednala přesně podle pokynů správního orgánu, který ohledně jejích předchozích omluv uvedl, že omluvu bude považovat za důvodnou, pokud bude obsahovat sdělení lékaře, že se jedná o onemocnění, které jí brání osobní účasti při ústním jednání. Podle žalobkyně zmíněná lékařská zpráva tyto požadavky splňuje a další požadavky správního orgánu jako přesný popis toho, jak se onemocnění projevuje, v čem přesně spočívá a jakým způsobem žalobkyni vylučuje z ústního jednání, považuje za nepřiměřené. Takový požadavek podle žalobkyně je zásahem do osobní sféry a jejího soukromí. K tomu poznamenala, že lékař je povinen chránit důvěrné informace ohledně zdravotního stavu pacienta. Žalobkyně nemohla ovlivnit, co je obsahem lékařské zprávy a pokud měl správní orgán pochybnosti o jejím zdravotním stavu, měl přibrat znalce za účelem vyšetření jejího zdravotního stavu. Poznamenala, že úřední osoba není povolána k tomu, aby sama činila závěry o tom, zda z hlediska nemoci byla či nebyla schopna se k ústnímu jednání dostavit. Poslední žalobní námitka žalobkyně se týkala závěru žalovaného, že svým skutečným jednáním spočívajícím v osobním

převzetí uložených zásilek na vydávající poště 708 00 dne 13.2. a 5.3.2015 popřela tvrzení uvedená v lékařské zprávě, že není schopna úředního jednání, přestože jí lékařka nepovolila vycházky a žalobkyně tak porušila léčebný režim. Žalobkyně k tomu dodala, že k převzetí doporučených zásilek do vlastních rukou ji na poštu odvezl její manžel a samotné neuznání omluvy žalovaným z neúčasti na jednání 26.5.2015 se tohoto uvedeného jednání nemůže týkat.

Krajský soud doplnil dokazování výsledkem žalobkyně učiněným při ústním jednání dne 20.7.2017 s jejím výslovným souhlasem, z něhož zjistil, že k datu 27.5.2015 byly jejími praktickými lékařkami MUDr. J. B. a MUDr. P. J., která vystavila lékařskou zprávu ze dne 26.5.2015, podle níž nebyla ze zdravotních důvodů schopna účasti na jednání Magistrátu města Ostravy dne 27.5.2015. V současné době má lékařskou dokumentaci u MUDr. G. C. v P., M. 2, jelikož její manžel pracuje na Slovensku. Účasti na jednání správního orgánu I. stupně dne 27.5.2015 nebyla schopna z gynekologických důvodů, podrobila se operaci, měla horečky a motala se jí hlava. Pracovní neschopnost jí byla ukončena někdy v roce 2016, přesné datum si nepamatuje. Záznamy o jejím zdravotním stavu i o problémech, které měla ve dnech 26.5.2015 – 27.5.2015, jsou v její zdravotní dokumentaci u její praktické lékařky. Měla teploty 38 – 39 stupňů a byla sotva schopna dojít na toaletu. Na opakovaný dotaz krajského soudu, zda dává souhlas k vyžádání své zdravotní dokumentace, uvedla, že nikoliv. Podle žalobkyně je to lékařské tajemství a nechce, aby to věděly nějaké úřady.

Z lékařské zprávy vyžádané krajským soudem od Moje Ambulance a.s., MUDr. P. J., soud zjistil, že žalobkyně byla práce neschopna od 10.2.2015 a dne 26.5.2017 (pozn. soudu správně 2015) byla u ní na kontrole, kdy měla akutní horečnaté onemocnění, proto vystavila potvrzení, že není schopna ani úředního jednání do 15.6.2015.

V projednávané věci žalobkyně především namítala, že její omluva z neúčasti na jednání správního orgánu dne 27.5.2015 byla řádná s ohledem na předložené potvrzení pracovní neschopnosti a lékařské zprávy ze dne 26.5.2015 vystavené MUDr. P. J. Jak už bylo shora opakovaně uvedeno, obsahem této zprávy byla informace o její dočasné pracovní neschopnosti od 10.2.2015 a že není schopna práce ani úředního jednání – platnost zatím do 15.6.2015. Z obsahu správního spisu správního orgánu I. stupně bylo zjištěno, že před jednáním konaném dne 27.5.2015 stanovil správní orgán žalobkyni předchozí termíny jednání včetně termínů náhradních, přičemž se jednalo o celkem dvanáct termínů. V předvolání žalobkyně k ústnímu jednání dne 27.5.2015 byla žalobkyně velmi podrobně poučena o náležitostech případné další omluvy z neúčasti na jednání. V tomto předvolání bylo výslovně sděleno, že správní orgán dosud uznal všechny její omluvy doložené rozhodnutím o dočasné pracovní neschopnosti, avšak poznamenal, že z tohoto potvrzení nevyplývá, že by žalobkyně byla hospitalizována nebo jiný důvod, který by jí skutečně a prokazatelně neumožňoval pohyb a znemožňoval jí dostat se na místo nařízeného ústního jednání. Správní orgán ve zmíněném předvolání také uvedl, že nebude považovat za řádnou omluvu předložení rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti či doklad o ambulantním vyšetření, pokud nebude obsahovat sdělení lékaře, že se jedná o onemocnění bránící v osobní účasti při ústním jednání, včetně přesného popisu, jak se toto onemocnění projevuje, v čem přesně spočívá a jakým způsobem znemožňuje žalobkyni se jednání účastnit a to proto, aby byla vyloučena

účelovost a zneužití jejího práva na omluvu z ústního jednání. S přihlédnutím k obsahu lékařské zprávy MUDr. P. J. ze dne 26.5.2015 je nutno dát za pravdu žalovanému, že tato zpráva předložená žalobkyní s potvrzením o pracovní neschopnosti, uvedené náležitosti omluvy z neúčasti na jednání správního orgánu nesplňovala, neboť v ní bylo pouze uvedeno, že „*není schopna práce ani úředního jednání*“. Jestliže žalobkyně požadované další informace ohledně svého onemocnění do lékařské zprávy považovala za zásah do své osobní sféry a za nepřiměřené, pak s tímto názorem krajský soud nemůže souhlasit. Správní orgán totiž zcela oprávněně požadoval pro případnou další omluvu žalobkyně předložení lékařského vyjádření ohledně důvodu znemožňujícího žalobkyni dostavit se k nařízenému ústnímu jednání. Tuto informaci zmíněná lékařská zpráva neobsahovala. Žalobkyně měla trvat na tom, aby požadované informace ošetřující lékařka do zprávy uvedla, případně této lékařce předložit předvolání k ústnímu jednání, kde byly požadované instrukce ohledně důvodnosti omluvy jasně uvedeny. V předvolání správní orgán I. stupně také uvedl, proč tyto informace požaduje, a sice proto, aby byla vyloučena účelovost a zneužití práva žalobkyně na omluvu z ústního jednání. Z tohoto pohledu nemůže krajský soud považovat žalobní tvrzení, že požadovaná sdělení správním orgánem jsou šikanózní a nepřiměřená a že jsou zásahem do soukromí žalobkyně. Neobstojí ani tvrzení, že lékař je povinen chránit informace ohledně zdravotního stavu pacienta, neboť v daném případě tyto informace mohla MUDr. J. do zmíněné zprávy se souhlasem žalobkyně a v jejím zájmu uvést [ust. § 55 odst. 2, písm. d) zákona č. 20/1966 Sb. v platném znění].

Žalobkyně uvedla, že úřední osoba bez lékařského vzdělání není povolána posoudit její onemocnění a to, zda se k nařízenému ústnímu jednání správního orgánu mohla či nemohla dostavit. V tomto směru žalobkyně namítala, že pokud měl správní orgán pochybnosti o jejím zdravotním stavu, měl přibrat znalce za účelem vyšetření tohoto zdravotního stavu. Zda měla úřední osoba pověřená v řízení v prvním stupni tyto pochybnosti, z napadeného rozhodnutí žalovaného nevyplývá; podstatné je to, že omluva žalobkyně nebyla shledána oprávněnou, protože v ní nebyl uveden důvod způsobem požadovaným v předvolání k ústnímu jednání.

V zájmu toho, aby byl k datu 27.5.2015 objektivizován zdravotní stav žalobkyně a její schopnost účasti na úředním jednání v tento den, byla se souhlasem žalobkyně vyžádána výše citovaná lékařská zpráva MUDr. P. J. V ní je uvedeno pouze to, že žalobkyně 26.5.2017 „*měla akutní horečnaté onemocnění*“. Krajský soud v zájmu doplnění dokazování viděl jako potřebné vypracování znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví posudkového lékařství, kterým by mohla být objektivně zodpovězena otázka, zda skutečně žalobkyně z hlediska zdravotního stavu dne 27.5.2015 nebyla schopna úředního jednání před správním orgánem I. stupně. Nutno podotknout, že „*přibrání znalce za účelem vyšetření jejího zdravotního stavu*“ žalobkyně namítala ve své žalobě pro případ pochybností ze strany úřední osoby. V průběhu řízení však žalobkyně opakovaně nedala souhlas krajskému soudu s vyžádáním své zdravotní dokumentace a tedy ani s ustanovením znalce pro účely vypracování znaleckého posudku. Zdůvodnila to lékařským tajemstvím a tím, že nechce, „*aby to věděly nějaké úřady s tím, že jsou tam uvedeny informace o jejím zdravotním stavu a nechce, aby to někdo viděl*“.

S žalobou lze souhlasit pouze v tom, že s posouzením omluvy žalobkyně 26.5.2015 nelze spojovat skutečnost s přebíráním doporučené pošty žalobkyně na poště 708 00 ve dnech 13.2.2015 a 5.3.2015.

Podle ust. § 74 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, o přestupcích koná správní orgán v I. stupni ústní jednání. V nepřítomnosti obviněného z přestupku lze věc projednat jen tehdy, jestliže odmítne, ač byl řádně předvolán, se k projednání dostavit nebo se nedostaví bez náležité omluvy nebo důležitého důvodu.

Se zřetelem k výše uvedenému dospěl opětovně krajský soud k závěru, že omluva žalobkyně z jednání správního orgánu I. stupně konaného dne 27.5.2015 neměla náležitosti důvodné omluvy podle výše citovaného zákonného ustanovení. Navíc možnosti prokázání důvodnosti této omluvy znaleckým posudkem žalobkyně zabránila tím, že nedala krajskému soudu souhlas s vyžádáním své zdravotní dokumentace. Krajský soud proto v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu žalobkyně jako nedůvodnou zamítl.

Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně v tomto řízení úspěch neměla a žalovaný se tohoto práva výslovně vzdal.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je možno podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, a to písemně ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžoval sám, nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Kasační stížnost je nepřipustná proti rozhodnutí, jímž soud rozhodl znovu poté, kdy jeho původní rozhodnutí bylo zrušeno Nejvyšším správním soudem; to neplatí, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil právním názorem Nejvyššího správního soudu.

V Ostravě dne 20. července 2017

JUDr. Petr Indráček
samosoudce